

Sygn. akt IC 3217/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 września 2014 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Gładysz-Wójcik

Protokolant: Anna Drozd

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 sierpnia 2014 roku w Ś.

sprawy z powództwa A. T.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powódki A. T. kwotę 5.358,32zł (pięć tysięcy trzysta pięćdziesiąt osiem złotych trzydzieści dwa grosze) z odsetkami ustawowymi od dnia 19.08.2013r. do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 1.169zł tytułem zwrotu kosztów opłaty sądowej i 2.400zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego oraz 17zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa;

IV. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 472,62zł tytułem części kosztów za opinię biegłego sądowego;

V. zwraca stronie pozwanej z kasy Sądu Rejonowego w Świdnicy kwotę 394,61zł z tytułu niewykorzystanej zaliczki na poczet opinii biegłego.

Sygn. akt: IC 3217/13

UZASADNIENIE

Powódka A. T. pozwem wniesionym dnia 24.12.2013 r. zażądała zasądzenia od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 23.366,80 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 19 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu. Na uzasadnienie żądania powódka podała, że w dniu 19 lipca 2013 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uległ uszkodzeniu pojazd M. (...).(…) (...) nr rej. (...) pozostający w posiadaniu powódki w ramach leasingu, zaś sprawca w dacie tego zdarzenia posiadał ubezpieczenie OC u strony pozwanej. Dalej podała, że strona pozwana sporządziła w dniu 27 lipca 2013 r. opinię - kalkulację nr (...) uznając, że w wyniku zdarzenia doszło między innymi do **uszkodzenia tłumika** w pojeździe powódki i wyceniła odszkodowanie z tego tytułu na kwotę 2.607,42 zł przyjmując, że tłumik był zużyty w 90% , przy czym jego wartość netto strona ta wyceniła na kwotę 26.074,20 zł. Nadto powódka podała, że nie zgodziła się z tym stanowiskiem pozwanego, gdyż jej zdaniem przysługuje jej zwrot wartości tłumika w pełnej wysokości, bowiem producent nie przewiduje wymiany tego elementu pojazdu w okresie jego eksploatacji i brak jest technicznych możliwości zastąpienia uszkodzonego tłumika na inny, zapewniający użytkownikowi ten sam standard użytkowania pojazdu. Jednocześnie powódka podała, że do chwili wniesienia pozwu pozwany nie dokonał wpłaty nawet kwoty uznanej przez siebie, następnie jako przyczynę braku wpłaty wskazał brak numeru konta powódki i mimo podania tego numeru przez powódkę, nadal wpłaty nie dokonał. Powódka wskazała,

że dochodzona pozwem kwota nie została zapłacona, a pojazd na skutek uszkodzenia, po okresie ok. godzinnego użytkowania traci swoją moc do ok. 60% i z tych przyczyn, zdaniem powódki, żądanie pozwu jest zasadne.

Pozwany Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew (k. 36) wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego w zakresie dotyczącym uszkodzonego tłumika w pojeździe powódki, a nadto przyznał, że ponosi odpowiedzialność za szkodę opisaną w pozwie co do zasady zarzucając, że wypełnił swój obowiązek i wypłacił powódce odszkodowanie w łącznej kwocie 15.610,08 zł brutto, z czego **kwota 10.429,68 zł stanowiła odszkodowanie za uszkodzenie tłumika**. Pozwany zarzucił, że pojazd powódki był w chwili szkody użytkowany ponad 6 lat co oznacza, że w tej dacie jego poszczególne części, w tym sporny tłumik, były znacznie zużyte, gdyż producent przedmiotowego pojazdu udzielił gwarancji na cały pojazd jedynie na 3 lata, a zatem, zdaniem pozwanego, wysokość odszkodowania należy ustalić w oparciu o rzeczywisty koszt naprawy uszkodzonego pojazdu przy uwzględnieniu zużycia jego poszczególnych części. Nadto pozwany podał, że odszkodowanie powinno obejmować tylko niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu i na poparcie tego stanowiska przytoczył orzecznictwo Sądu Najwyższego, w tym uchwałę z dnia 13.06.2003 r., III CZP 32/03, a także zarzucił, że opłacalność naprawy uszkodzonych pojazdów należy badać w oparciu o art. 363 kc. Pozwany przyznał również, że wypłacił powódce łączną kwotę odszkodowania w związku ze szkodą z dnia 19.07.2013 r. w kwocie 15.610,08 zł.

Na rozprawie w dniu 21 sierpnia 2014 r. (k. 203, tom II) strona pozwana zgłosiła zarzut braku legitymacji procesowej czynnej po stronie powódki stwierdzając, że powódka została upoważniona przez właściciela pojazdu wyłącznie do dochodzenia odszkodowania, natomiast nie została umocowana do wniesienia powództwa.

Powódka w odpowiedzi na przedmiotowy zarzut podała, że jest on bezzasadny bowiem z załączonych do pozwu dokumentów wynika, że powódka legitymację tę posiada.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 lipca 2013 r. doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w wyniku którego został uszkodzony ciągnik siodłowy M. (...)(...) (...) nr rej. (...) użytkowany przez powódkę A. T. na podstawie umowy leasingu operacyjnego (OH) nr (...)/1 1 zawartej w dniu 30.11.2011 r. z (...) S.A. z siedzibą we W.. Przedmiotowa umowa została zawarta na okres 48 miesięcy licząc od daty przekazania pojazdu potwierdzonej protokołem zdawczo - odbiorczym. Zgodnie z pkt. 22 powódka jako leasingobiorca zobowiązała się do ubezpieczenia pojazdu, w tym z tytułu OC, zaś w punkcie 30 umowy jej strony postanowiły, że uprawnionym do odbioru świadczenia z tytułu ubezpieczenia jest w/w fundusz jako leasingodawca, który jednocześnie upoważnił powódkę jako leasingobiorcę do odbioru tych świadczeń, z wyłączeniem przypadku kradzieży i kasacji sprzętu. W punkcie 31 przedmiotowej umowy leasingu jej strony ustaliły, że w razie, gdy ubezpieczyciel odmawia wypłaty odszkodowania leasingodawca cedeje na leasingobiorcę uprawnienia do dochodzenia roszczeń od ubezpieczyciela. W dniu 10.12.2011 r. przedmiotowy pojazd został przekazany powódce przez w/w leasingobiorcę, który wyraził zgodę na ubezpieczenie pojazdu w zakresie m.in. OC.

(dowód: umowa leasingu, upoważnienie do użytkowania, upoważnienie od leasingodawcy dla powódki dotyczące wypłaty odszkodowania - k.19 - 23, tom I)

W dacie opisanego zdarzenia jego sprawca posiadał u pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. ubezpieczenie, w wyniku czego ubezpieczyciel ten przyjął na siebie odpowiedzialność za zdarzenie i wszczął postępowanie likwidujące szkodę zawiadamiając o tym pismami z dnia 19.07.2013 r. zarówno leasingodawcę jak i powódkę. Strona pozwana ustaliła, w oparciu o opinię/kalkulację nr (...) z dnia 23 lipca 2013 r. dotycząca zakresu i kosztów naprawy spornego pojazdu, wartość netto tłumika na kwotę 26.074,20 zł oraz jego zużycie w 90 %, a nadto sumę końcową netto wysokości „ubytków na tłumiku i oponie,, na kwotę 15.787,42 zł.

(dowód: opinia/kalkulacja w aktach szkody - k.64 - 66, tom I)

Pismem z dnia 14.08.2013 r. strona pozwana powiadomiła powódkę, że nadal trwa ustalanie odpowiedzialności za zdarzenie. Pismem z dnia 22.08.2013 r. powódka powiadomiła pozwanego, że dotychczas nie został wymieniony

uszkodzony tłumik w pojeździe i z tego powodu nie może ona świadczyć usług tym pojazdem, gdyż tłumik po okresie ok. godzinowego użytkowania pojazdu ogranicza jego moc o ok. 60%, generuje zbyt wysoką temperaturę spalin, wskutek czego komputer blokuje rozwinięcie mocy pojazdu. Dodała też, że o kwestii tej informowała wcześniej stronę pozwaną. Nadto pismem z dnia 9.09.2013 r. powódka zagroziła, że jeśli do dnia 16.09.2013 r. pozwany nie dokona wymiany tłumika na nowy, to skieruje sprawę do sądu. Pismem z dnia 17.10.2013 r. pozwany odmówił powódce wypłaty odszkodowania w ramach obowiązkowego OC uzasadniając swoją decyzję brakiem dyspozycji wypłaty odszkodowania, brakiem upoważnienia na serwis, brakiem numeru konta do wypłaty odszkodowania podając, że braki te uniemożliwiają dokonanie wypłaty, a nadto podał, że nie widzi podstaw do zmiany swojej decyzji w zakresie naliczonego ubytku eksploatacyjnego tłumika wskazując, że uszkodzony pojazd w dacie zdarzenia miał 643683 km przebiegu i niezaprzeczalnym jest, że tłumik ten jako element układu wydechowego zużywa się w zależności od czasu, przebiegu, warunków eksploatacji, czy też warunków klimatycznych, a producent udziela gwarancji na pojazd, w tym także na układ wydechowy, w okresie 3 lat, po którym roszczenia dotyczące uszkodzeń eksploatacyjnych układu wydechowego nie są uznawane. Pismem z dnia 20.11.2013 r. strona pozwana powiadomiła powódkę, że przyznano jej odszkodowanie za uszkodzony pojazd **w kwocie 5.180,40 zł**, zaś pismem z dnia **2.01.2014 r.** pozwana powiadomiła powódkę, że przyznano odszkodowanie za uszkodzony pojazd **w kwocie 12.653,94 zł** oraz, że **pozwany dokona dopłaty odszkodowania w wysokości 7.473,54 zł**. Jednocześnie w piśmie tym pozwany wyjaśnił powódce, że wysokość odszkodowania została zweryfikowana o 48% ceny opony z uwagi na zużycie eksploatacyjne tego elementu. Drugim pismem z tej samej daty z dnia 2.01.2014 r. pozwana zawiadomiła powódkę, że przyznano jej odszkodowanie **za tłumik wydechu w kwocie 10.429,68 zł** i wyjaśnił, że kwota ta stanowi zwrot kosztów wynikających z wymiany uszkodzonego tłumika układu wydechowego przyjmując zużycie techniczne w wysokości 60 %. W toku procesu, **w dniu 7.01.2014 r.** kwota w wysokości **10.429,68 zł** została przelana przez pozwanego na konto powódki.

(dowód: pisma stron w aktach szkody - k.67 -153; zeznania świadka M. K. - k. 163 - 164, tom I)

W dacie zdarzenia, przed powstaniem szkody, sporny pojazd był sprawny technicznie i kwalifikował się do eksploatacji, która przebiegała bezawaryjnie. Producentem tłumików na zamówienie fabryki (...) jest firma (...) mająca siedzibę w (...), a jej przedstawicielem na Polskę jest firma (...) sp. z o.o. i tłumiki na polskim rynku sprzedaje, w jej imieniu, firma (...). Aktualna cena takiego tłumika, jako zamiennika o porównywalnej jakości, wynosi netto 15.592 zł. Koszt tłumika oryginalnego w warsztacie autoryzowanym firmy (...) wyraża się kwotą 21.843,20 zł netto, zaś koszt jego wymiany w takim warsztacie wynosi netto 196 zł. W pozostałych warsztatach średnia stawka z tego tytułu kształtuje się na poziomie 140 zł netto. Eksploatacja samochodu z niesprawnym tłumikiem nie jest możliwa, zaś sam tłumik w spornym pojeździe nie jest elementem naprawialnym. W przypadku eksploatacji pojazdu z uszkodzonym tłumikiem mogą ulec uszkodzeniu silnik oraz skrzynia biegów.

(dowód: opinia biegłego sądowego T. G. (1) - k. 173-179)

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo jest zasadne w części.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż zarzut strony pozwanej, zgłoszony dopiero po przeprowadzeniu wszystkich dowodów, na rozprawie w dniu 21 sierpnia 2014 r., o braku legitymacji procesowej czynnej po stronie powódki należało uznać za całkowicie bezzasadny. Z treści umowy leasingu dot. spornego pojazdu wynika jednoznacznie, że zgodnie z pkt. 30 umowy jej strony postanowiły, że uprawnionym do odbioru świadczenia z tytułu ubezpieczenia jest w/w fundusz jako leasingodawca, który jednocześnie upoważnił powódkę, jako leasingobiorcę, do odbioru tych świadczeń, z wyłączeniem przypadku kradzieży i kasacji sprzętu. W punkcie zaś 31 przedmiotowej umowy leasingu jej strony ustaliły, że w razie, gdy ubezpieczyciel odmawia wypłaty odszkodowania leasingodawca ceduje na leasingobiorcę uprawnienia do dochodzenia roszczeń od ubezpieczyciela. Z ustalonego wyżej stanu faktycznego wynika, że strona pozwana odmówiła powódce wypłaty odszkodowania z tytułu opisanego wyżej zdarzenia. Pozew w przedmiotowej sprawie został wniesiony w dniu 24.12.2013 r. i z dowodów przeprowadzonych w sprawie opisanych wyżej wynika

również jednoznacznie, że strona pozwana dopiero po wniesieniu przedmiotowego pozwu, przelała w dniu 7.01.2014 r. na konto powódki kwotę 10.429,68 zł, informując wcześniej, to jest w piśmie z dnia 2.01.2014 r., że powyższą kwotę przyznaje powódce z tytułu kosztów wynikających z wymiany uszkodzonego tłumika układu wydechowego (k. 73 i 151, tom I). Z tych zatem przyczyn należało uznać, że powódka zasadnie wniosła pozew w niniejszej sprawie, skoro strona pozwana w sposób nieuprawniony odmawiała jej przyznania odszkodowania za uszkodzony tłumik, a następnie zwlekała z jego wypłatą na jej rzecz. W tym stanie faktycznym nie ulega wątpliwości, iż to po stronie pozwanego zaistniała zwłoka w wypłaceniu powódce odszkodowania za sporny tłumik, z której to przyczyny powódka zmuszona była dochodzić swoich roszczeń na drodze sądowej co oznacza, że nie przyczyniła się ona do wszczęcia procesu. Z opinii biegłego sądowego T. G. (2), której żadna ze stron nie kwestionowała wynika, że koszt zakupu w/w tłumika o porównywalnej jakości (...) i wyprodukowanego przez producenta na tych samych liniach produkcyjnych, dostępnego w sieci hurtowni części zamiennych dla pojazdów samochodowych firmy (...), wynosi 15.592 zł, zaś cena tłumika oryginalnego - 21.843,20 zł. Jak wskazano wyżej strona pozwana wypłaciła powódce, po wszczęciu niniejszego procesu, kwotę 10.429,68 zł z tytułu wymiany tłumika, zaś zgodnie z opinią biegłego koszt techniczny jego wymiany wyraża się kwotą 196 zł. Przedmiotowa kwota jest jedyną z tytułu szkody w tym zakresie, gdyż pozwany w żaden sposób nie udowodnił, że wypłacił powódce jakiegokolwiek inne kwoty z tytułu wymiany tłumika, oprócz kwoty 10.429,68 zł (art. 6 kc). Gdyby zatem strona pozwana nie wypłaciła powódce żadnej kwoty odszkodowania, to jej roszczenie byłoby zasadne w kwocie łącznej 15.788 zł (15.592 zł + 196 zł). Skoro jednak powódka, w toku tego procesu otrzymała od pozwanego kwotę 10.429,68 zł z tytułu wymiany tłumika, to kwota zasadna na rzecz powódki wynosi 5.358,32 zł (15.788 zł - 10.429,68 zł) z odsetkami ustawowymi od dnia 19.08.2013 r. do dnia zapłaty. Data początkowa tych odsetek nie budzi żadnych wątpliwości Sądu, bowiem już w dniu 23 lipca 2013 r. strona pozwana dysponowała opinią/kalkulacją, w świetle której żądanie powódki wymiany tłumika było w pełni uzasadnione, co zresztą potwierdził biegły sądowy T. G. (2) (art.455 kc i art. 481kc) wskazując, że tłumik nie jest elementem naprawialnym, a eksploatacja pojazdu z niesprawnym tłumikiem prowadzi do uszkodzenia silnika i skrzyni biegów.

Koszty za opinię biegłego wyniosły kwotę 605,39 zł, a skoro strona pozwana wpłaciła zaliczkę w kwocie 1.000 zł, to różnica między tymi kwotami podlega zwrotowi na rzecz pozwanego w kwocie 394,61 zł ze Skarbu Państwa - Sąd

r

Rejonowy w Ś..

Z powyższych zatem przyczyn Sąd, pomimo oddalenia powództwa ponad kwotę 5.358,32 zł, nie znalazł podstawy prawnej do uznania, że powódce nie należy się zwrot całości kosztów procesu w postaci uiszczonej opłaty sądowej i kosztów zastępstwa procesowego. Jednakże z uwagi na sporną między stronami wartość tłumika i powołanie w tym celu biegłego rozliczenie kosztów z tego tytułu nastąpiło proporcjonalnie do przegranej powódki, która wynosi 78,07%. Kwota zasądzona od powódki na rzecz strony pozwanej z tytułu kosztów za opinię biegłego wynosi 472,62 zł (78,07 % z kwoty 605,39 zł). W tej zatem sytuacji o kosztach procesu należało orzec na zasadzie słuszności podstawie art. 102 kpc.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji na mocy art. 363 kc. w zw. z art. 822 kc.